



Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
13 Прж.број 5708/22
15.03.2022. године
Београд

Република Србија
Републичка радиодифузна агенција

ПРИМЉЕНО: 29.04.2022			
Оп. јед.	Број	Прилог	Бројност
	05-1486/20/22		2

У ИМЕ НАРОДА

Прекршајни апелациони суд у Београду, у већу састављеном од судија: Мирослава Петровића, председника већа, Зорице Шантрић и Ане Капор, чланова већа, са судским саветником Вером Јовановић, као записничарем, у прекршајном поступку против окривљеног правног лица-Предузећа за информисање и маркетинг "Pink international company" ДОО Београд, са седиштем у Београду и окривљеног одговорног лица Ивана Влатковића из Новог Сада, због прекршаја из члана 78 став 1 тачка 14, тачка 15, тачка 16, тачка 32, тачка 33 и став 2 Закона о оглашавању, решавајући по заједничкој жалби окривљеног правног и окривљеног одговорног лица у правном лицу изјављеној на пресуду Прекршајног суда у Београду 49 Пр.бр.18959/20 од 10.02.2022.године, на основу члана 100 став 4, члана 102 став 2, члана 269, члана 273 и члана 274 Закона о прекршајима ("Сл. гласник РС" број 65/13, 13/16), у нејавној седници већа одржаној дана 15.03.2022. године, донео је:

ПРЕСУДУ

Делимичним усвајањем заједничке жалбе окривљеног правног лица-Предузећа за информисање и маркетинг "Pink international company" ДОО Београд, са седиштем у Београду и окривљеног одговорног лица у правном лицу Ивана Влатковића са пребивалиштем у Новом Саду, и по службеној дужности ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Прекршајног суда у Београду 49 Пр.бр.18959/20 од 10.02.2022.године, а прекршајни поступак вођен против окривљеног правног лица "Pink international company" ДОО Београд, са седиштем у Београду, због постојања основане сумње да је учинио прекршај из члана 78 став 1 тачка 14, члана 78 став 1 тачка 15, члана 78 став 1 тачка 16, члана 78 став 1 тачка 32 и члана 78 став 1 тачка 33 Закона о оглашавању и одговорног лица у правном лицу Ивана Влатковића са пребивалиштем у Новом Саду, због постојања основане сумње да је учинио прекршај из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 14, члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 15, члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 16, члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 32 и члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 33 Закона о оглашавању, радњама ближе описаним у изреци првостепене пресуде под тачкама I-9 у периоду од 01.03.2020. до 15.03.2020.године, се ОБУСТАВЉА, на основу члана 248 став 1 тачка 6 Закона о прекршајима, јер је наступила апсолутна застарелост за вођење прекршајног поступка.

У преосталом делу првостепена пресуда Прекршајног суда у Београду 49 Пр.бр.18959/20 од 10.02.2022.године се ПОТВРЂУЈЕ, а заједничка жалба окривљених ОДБИЈА као неоснована.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду 49 Пр.бр.18959/20 од 10.02.2022.године, окривљено правно лице-Предузеће за информисање и маркетинг "Pink international company" ДОО Београд, оглашено је одговорним због прекршаја из члана 78 став 1 тачка 14, члана 78 став 1 тачка 15, члана 78 став 1 тачка 16, члана 78 став 1 тачка 32 и члана 78 став 1 тачка 33 Закона о оглашавању те је осуђено на плаћање јединствене новчане казне у износу од 2.700.000,00 динара. Окривљено одговорно лице у правном лицу Иван Влатковић оглашен је одговорним због прекршаја из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 14, члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 15, члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 16, члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 32 и члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 33 Закона о оглашавању за које прекршаје је осуђен на плаћање јединствене новчане казне у износу од 450.000,00 динара. Окривљени су обавезани да на име трошкова прекршајног поступка плате паушални износ од по 5.000,00 динара.

Против напред наведене пресуде благовремену заједничку жалбу изјавили су окривљени због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде одредаба материјалног права, битне повреде одредаба прекршајног поступка и одлуке о висини новчане казне. Истичу да је суд наводно прегледао снимке програма и прихватио све оно што је у захтеву за покретање прекршајног поступка наведено, а при том окривљенима није било омогућено да прегледају снимке програма. Напомињу да је на екрану током емитовања наведених емисија јасно означено да емисије садрже пласирање производа што је законом дефинисано као дозвољено оглашавање те да је суд неосновано прихватио наводе из захтева за покретање прекршајног поступка без утврђивања чињеничног стања с обзиром да је прихватио субјективне процене РЕМ-а о примерености појављивања производа у оквиру емисија у којима се врши пласирање производа. Истичу да суд није узео у обзир олакшавајуће околности предвиђене Законом о прекршајима те сматрају да је било потребно изрећи новчану казну у знатно нижем износу. Такође истичу и приговор застарелости за одређени број прекршаја.

Прекршајни апелациони суд констатује да у току првостепеног прекршајног поступка није било битних повреда одредаба прекршајног поступка и повреда материјалног прописа о прекршају на штету окривљених, а на које повреде овај суд пази по службеној дужности сагласно члану 272 Закона о прекршајима.

Након разматрања списка предмета, првостепене одлуке као и навода у жалби, овај суд налази да су током првостепеног поступка у потпуности и правилно утврђене све одлучне чињенице, при чему је првостепени суд поступио сагласно одредбама члана 89 и 92 Закона о прекршајима. Првостепени суд је за своју одлуку о одговорности окривљених дао јасне и правилне разлоге које у целости прихвата и овај суд, а исти

нису доведени у сумњу ни наводима жалбе, јер иста представља поновљене наводе одбране окривљених које је првостепени суд већ разматрао и ценио у току првостепеног поступка и без утицаја су на доношење другачије одлуке у овој прекршајној ствари.

Неосновани су наводи жалбе којима се оспорава оцена доказа од стране првостепеног суда, јер поступајући судија води поступак и одлучује које доказе треба извести у циљу правилног утврђивања чињеничног стања, пазећи на одредбе члана 89 Закона о прекршајима. Такође суд води рачуна о разлозима целисходности и ефикасности вођења поступка због чега овај суд налази да је првостепени суд правилно поступио када је ценио изведене доказе како појединачно, тако и у њиховој међусобној вези у смислу члана 92 Закона о прекршајима: достављену заједничку писану одбрану, извештај о неправилностима у вези са Законом о оглашавању за март 2020. године број 07-1315/20 од 30.06.2020. године, мониторинг извештаја за период од 01.03.2020. до 31.03.2020. године, достављене снимке телевизијског програма окривљеног правног лица којом приликом је утврдио да је у емисијама Ново јутро, Жикина шареница, Задруга, Премијера, Тренутак из сна и Амиши шоуа емитовао прикривено оглашавање односно наглашено наративним и графичким путем промовисао квалитете и куповину производа односно услуга те је на неспоран начин утврђено да су окривљени приликом емитовања учинили прекршаје како је то у захтеву и наведено.

Указивање окривљених да нису присуствовали прегледању снимка програма је без утицаја на другачије решење у овој правној ствари имајући у виду све напред наведено, поготово чињеницу што су сами окривљени емитовали наведене садржаје па су упознати са истима. С обзиром на наведену одбрану и материјалне доказе у списима предмета свака даља процесна радња, укључујући и присуство окривљених при прегледању снимака програма који су окривљени сами емитовали била би противна одредбама члана 89 Закона о прекршајима и начелу ефикасности прекршајног поступка.

Оцењујући правилност одлуке о изреченим новчаним казнама, овај суд налази да је првостепени суд у довољној мери ценио околности које утичу да казна буде већа или мања предвиђена одредбом члана 42 Закона о прекршајима те имајући у виду да је одредбом члана 78 став 1 Закона о оглашавању за прекршаје из тачака 14, 15, 16, 32 и 33 наведеног Закона за правно лице прописана новчана казна у износу од 300.000,00 до 2.000.000,00 динара, а ставом 2 истог члана за одговорно лице у правном лицу за наведене прекршаје прописана је новчана казна од 50.000,00 до 150.000,00 динара.

Одлучујући о висини казне, Прекршајни апелациони суд је нашао да иако је за одређени број прекршајних радњи у периоду од 01.03. до 15.03.2020. године дошло до застарелости, имајући у виду да је окривљенима изречена новчана казна у минималном законом предвиђеном износу за сваки појединачни прекршај и то за правно лице од по 300.000,00 а за одговорно лице 50.000,00 динара, то је Прекршајни апелациони суд нашао да у овом делу нема места преиначењу првостепене пресуде с обзиром да се ради о законском минимуму изречених казни. С обзиром на све утврђене околности у предмету, имајући у виду сврху кажњавања, околности које је ценио првостепени суд приликом одмеравања казне прихвата као правилне и овај суд налазећи да се основано може очекивати да ће исте утицати на окривљене да се убудуће клоне вршења оваквих прекршаја.

Цењени су и остали наводи жалбе али с обзиром на напред изнето, овај суд

налази да нема места другачијој одлуци због чега је одлучено у смислу одредаба члана 273 Закона о прекршајима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА- СУДИЈА
Мирослав Петровић

ПРАВНА ПОУКА:

Против ове пресуде жалба није дозвољена.

МС

